

شماره دوم نشریه قاصدک
نشریه ویژه کودکان سی و هفتمین
جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان

قاصدک

از آبادان تا جشنواره؛ سفری به قلب سینمای کودک

شرکت در جشنواره کودکان و نوجوانان نه فقط یک تجربه، که نقطه عطف زندگی‌ام بود. در قلب این رویداد بزرگ، حس و حالی را تجربه کردم که در هیچ کجای دیگر زندگی‌ام پیدا نکردم: شور، انرژی، نشاط، و مهم‌تر از همه، حس سربلندی. این که بچه‌ای از آبادان، از دل خاک گرم خوزستان بتواند فیلمش را بر پرده سینما ببیند و در کنار بزرگان این عرصه بنشیند، خودش معجزه‌ای است که فقط جشنواره می‌تواند آن را رقم بزند.

فضای جشنواره پر بود از هیجان و زندگی که هر لحظه‌اش بذر امیدی تازه بود. حضور در کنار اسطوره‌های سینما، دیدن فیلم خودم بر پرده، آن هم همراه با دیگر بچه‌ها، احساسی به من داد که انگار قهرمان زندگی‌ام هستم. نه قهرمانی در داستانی خیالی، بلکه در داستان واقعی خودم: داستانی که هنوز ادامه دارد. جشنواره فقط یک اتفاق نیست، یک فرصت است؛ فرصتی برای دیده شدن، برای باور کردن خود و برای چشیدن طعم واقعی سینما. در واقع، با یک حضور ساده در جشنواره، مسیر زندگی‌ام عوض شد و همین یک بار کافی بود تا دیگر دل‌کندن از سینما برایم ممکن نباشد.

سینمای کودک جایگاه مهمی در میان بچه‌ها دارد، حتی جان تازه‌ای به کودک درون ما هم می‌دهد. انرژی‌ای که ما از تماشای یک فیلم کودکانه می‌گیریم، غیر قابل توصیف است. این سینما خاطره می‌سازد، شخصیت می‌سازد، و گاهی آینده را شکل می‌دهد.

با تمام وجودم باور دارم که این سرزمین، استعدادها و خلاقیت‌هایی دارد که اگر فرصت پیدا کنند، بهترین فیلم‌ها را خواهند ساخت؛ فیلم‌هایی برای امروز و فردا.

از غایش‌های ویژه تا ملاقات با بازیگران

دوستان نایینا، کم‌بینا و ناشنوا هم به سینمای جشنواره آمدند

جشنواره فیلم کودک و نوجوان فقط متعلق به یک گروه خاص از بچه‌ها نبوده و نیست. در این جشنواره آن قدر برنامه متنوع طراحی می‌شود که بالاخره هر کدام از بچه‌ها بتوانند بخش مورد علاقه خود را پیدا کنند. در بعضی موارد هم موضوع از مسئله سلیقه و علاقه‌مندی جلوتر می‌رود و به نکاتی کلیدی می‌رسد. مثلاً این که در بخشی ویژه از جشنواره امکان آن فراهم می‌شود که کودکان کم‌بینا، نایینا و ناشنوا بتوانند فیلم‌های جشنواره را تماشا کنند، یا صدای آن را بشنوند. حالا این که این کار چطور اتفاق می‌افتد، به این برمی‌گردد که یک گروه حرفه‌ای می‌نشینند و فیلم‌ها را برای دوستان نایینا یا کم‌بینا مناسب‌سازی می‌کنند. یعنی چه؟ یعنی این که دوستان ما می‌توانند در سالن سینما بنشینند و صدایی را بشنوند که به آنان می‌گوید روز است یا شب، شخصیت کدام طرفی می‌رود، بیرون است یا در محیطی بسته و خیلی نکات دیگر. برای دوستان ناشنوا هم از زیرنویس و حرکات اشاره استفاده می‌شود. این‌هاست که موجب می‌شود بچه‌ها، همه مثل هم به سینما بروند.

حضور بازیگران مطرح در اصفهان

وقتی فصل جشنواره می‌شود، بازار بازیگرانی که به اصفهان می‌آیند، گرم و گرم‌تر می‌شود. روزهای برگزاری که جلوتر می‌رود، تعداد مهمانان هم بیشتر می‌شود؛ از بازیگران کودک و نوجوان فیلم‌هایی که در جشنواره حضور دارند، تا بازیگران حرفه‌ای و شناخته‌شده. گوهر خیراندیش، بهاره رهنما، سیاوش چراغی‌پور، غزل شاکری، مهدی هاشمی، شهره سلطانی، داریوش فرضیایی و ایرج طهماسب از بازیگران حرفه‌ای و مهدی بیور، فرید عشقی، آیان یاریگی، نفس بازگی و بازیگرانی دیگر از کسانی‌اند که در این دوره از جشنواره حضور یافتند.

داوران کودک و نوجوان فیلم‌ها را چگونه داور می‌کردند؟

قدرت رأی دادن به آثار بزرگ‌ترها

این‌ها در جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان اصفهان، فقط بزرگ‌ترها نیستند که به فیلم‌ها رأی می‌دهند، بچه‌ها هم سهمی از داور دارند. برای فیدبک گرفتن از مسوومان داوران کودک و نوجوان و نوع نگاه آن‌ها، شش نفرشان تجربه خود را بازگو کرده‌اند.

فیلم‌ها ما را به فکر فرو می‌برند

مانی خلیلی

من در سه نمایش بازی کرده‌ام و سه سال داور جشنواره بودم. تئاتر «کرنر زیر درختان بلوط» که من در آن بازی کردم، جایزه گرفت. زمانی که برای داور در جشنواره انتخاب شدم، حس خیلی خوبی داشتم و برابیم جای خوشحالی است که سه سال در جشنواره حضور دارم. جشنواره خیلی جای خوبی است. ما این‌جا فیلم‌ها و داستان‌هایی می‌بینیم که ما را به فکر فرو می‌برد. کارگردانی کارگردانان و طرز نوشتن نویسندگان و احساساتی که آن‌ها به ما منتقل می‌کنند، مانند غم و شادی و ترس، جالب است. دنیایی که فیلم‌های جشنواره ترسیم می‌کنند، به دنیای من خیلی نزدیک است.

جشنواره برای من یک دنیای خیلی قشنگ است

رها رسولی

خیلی خیلی خوشحالم که در این جشنواره شرکت کردم. من چون عاشق فیلم هستم، یک حسی به من می‌گوید وای چقدر خوب است، رها برو همه این‌ها را مشاهده کن. این حس خیلی برای من خوب است. جشنواره برای من یک دنیای خیلی قشنگ پر از صحنه‌های رنگارنگ است و انرژی مثبتی دارد. بله، کارتون‌های ما مربوط به ما بود و کلاً خیلی خیلی قشنگ بودند.

فیلم دیدن کنار رفقا را دوست دارم

کوروش اسماعیلی

خیلی خوشحالم که به عنوان داور جشنواره انتخاب شدم و حس و حال خوبی دارم. حضور در بخش داوری جشنواره مانند این بود که انگار به من گفتند بیا در چنین فیلمی بازی کن. کنار دوستان فیلم دیدن را دوست دارم. بیشتر فیلم‌هایی که دیدم، زیاد به حال و هوا و دنیای واقعی من نزدیک نبودند. حضور در جمع داوری تجربه خوبی است و جلوی کارگردانان مهم می‌توانم بروم و پزیش را بدهم.

خوشحالم که می‌توانم به فیلم مورد علاقه‌ام رأی بدهم

مهدی تاجی

من سه سال است که داور جشنواره هستم و خوشحالم که دوباره می‌توانم به فیلم مورد علاقه‌ام رأی بدهم. جشنواره این حال و هوا را در ذهن من زنده می‌کند که دوباره می‌توانم در کنار هم‌سن‌وسالان خودم در سینما بنشینم و فیلم‌های قشنگ و جالبی ببینم. بعضی از فیلم‌ها به دنیای ما نزدیک‌اند، البته یک سری تخیل‌هایی در آن‌ها هست. برخی از فیلم‌ها هم کاملاً به زندگی واقعی ما نزدیک هستند.

جشنواره به من هم دلی یاد داد

کیان دادفر

دوباره جشنواره کودک است. پنج دوره است که در این جشنواره شرکت می‌کنم. جشنواره حال و هوای خانه و مدرسه را در ذهن من تداعی کرد. این که در خانه و مدرسه هم دلی کنیم. این که کنار دوستانم نشست‌ام و فیلم تماشا می‌کنیم. فیلم‌های تخیلی به دنیای زندگی ما نزدیک نیست، چرا که در آن‌ها تخیل هست. اما فیلم‌هایی که طبیعی ساخته شده، می‌تواند در زندگی به ما درس بدهد.

رأی ما برای عوامل فیلم‌ها مهم است

فاطمه فاتحی

من سه سال است که داور جشنواره هستم. وقتی برای داوری انتخاب شدم، خیلی خوشحال شدم. در جشنواره فیلم‌ها را از یک نظر دیگر می‌توانیم ببینیم، چون می‌خواهیم به فیلم‌ها رأی بدهیم. بعضی فیلم‌ها به دنیای زندگی ما نزدیک بودند. شما وقتی با خانواده می‌روید و فیلم می‌بینید، دیگر نمی‌خواهد رأی بدهید. اما در جشنواره برای کارگردان و تهیه‌کنندگان و عوامل فیلم‌ها رأی شما مهم است و باید به خوبی فیلم‌ها را ببینیم.

جشنواره فیلم‌های کودک و نوجوان از نگاه خبرنگاران نوجوان

هیجان در قلب اصفهان

قرار نیست در جشنواره کودک، بچه‌ها فقط تماشاچی باشند، آن‌ها داور می‌کنند و حتی به عنوان خبرنگار دست به قلم هم می‌شوند. متنی که در ادامه می‌آید نتیجه همین دست به قلم شدن است. بفرماییم که از دوربین نگاه خبرنگاران نوجوان جشنواره چطور است؟

شهری که با جشنواره فیلم کودک نفس می‌کشد

محمد مهدی صادقی

این جا اصفهان است؛ شهری که این روزها از دوازدهم تا شانزدهم مهر، با سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان نفس می‌کشد. این بیست‌وچندمین باری است که این شهر تاریخی میزبان این رویداد شده و گویی این دو، دیگر از هم جدایی ناپذیرند.

خیابان‌های شهر پر از نشاط است. پروانه‌هایی از دل پوستره‌های جشنواره به سینماها پر می‌کشند و ریشه‌های پرچم که خیابان‌های اصفهان را رنگارنگ کرده‌اند. همه جا پوسترهایی با پیام‌های زیبا دیده می‌شود. «تو کارگردان شهر خودت هستی» و «هر خانه یک روایت‌گر» که گویی با شهر و مردمانش سخن می‌گویند.

اصفهان با سالن‌های متعدد و ظرفیت‌های فرهنگی و تاریخی غنی‌اش، گویی برای میزبانی چنین رویدادی آفریده شده است.

کم‌رونقی پویانمایی‌ها در جشنواره

آتریاعلی رضایی

سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوان ۱۲ مهرماه ۱۴۰۴ با اکران فیلم «دختر برقی ۲» به‌طور رسمی آغاز به کار کرد.

روز دوم جشنواره با اکران فیلم «بچه مردم» به کارگردانی محمود کریمی

آغاز شد. فیلم «بچه مردم» کاری می‌کند که داوران و خبرنگاران نوجوان به سرعت هم‌ذات‌پنداری کنند؛ هم بخندند و هم گریه کنند. فیلم‌های اکران‌شده در این دو روز پر از نمادهای قوی و گیراست که سطح جشنواره و داوری کودکان و نوجوانان را بالا برده است؛ اگر بخواهیم از ابتدای جشنواره تا اکنون بررسی کنیم، تنها نکته منفی مؤثر در جشنواره‌ای که متعلق به کودک و نوجوان است، کم‌شدن تعداد انیمیشن‌هاست. آن هم در دوره‌ای که انیمیشن جایگاه ویژه‌تری در ایران پیدا کرده است.

حال خوب عوامل فیلم‌ها با خبرنگاران و داوران جشنواره

زینب عشوری

هر روز در سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودک و نوجوان داوران و خبرنگاران نوجوان جشنواره به تماشای فیلم‌های جشنواره می‌نشینند.

فیلم نگاه‌کردن در کنار کودکان و نوجوانان حال و هوای دیگری دارد. بچه‌ها انرژی و شور زیادی دارند. با فیلم زندگی می‌کنند، گاهی می‌خندند، گاهی تشویق می‌کنند و با ناراحتی قهرمان قصه مروراید اشک از چشمانشان جاری می‌شود، حتی برایش دعا می‌کنند. هیچ چیز از چشم‌های تیزبینشان دور نمی‌ماند. بینندگان و نقادان خوبی هستند، زیرا آن‌ها تنها فیلم‌ها را نمی‌بینند، بلکه با آن‌ها زندگی می‌کنند. خودشان را جای آن‌ها می‌گذارند تا بتوانند به مسئولیتی که به آن‌ها محول شده، به خوبی عمل کنند. شاید به خاطر همین ویژگی‌هاست که عوامل فیلم از دیدن فیلم با داوران، خبرنگاران، کودکان و نوجوانان جشنواره این قدر لذت می‌برند و مدام از آن‌ها و شور و هیجانشان سخن می‌گویند.

نشستن در کنار بزرگان

محمد یاسین معینی

در این دوره از جشنواره نیز به روال دوره‌های گذشته، داوران و خبرنگاران کودک و نوجوان ابتدا به تماشای فیلم‌ها می‌نشینند. یکی از بخش‌های جذاب این جشنواره، برگزاری نشست خبری عوامل آثار راه‌یافته به جشنواره با حضور خبرنگاران نوجوان است؛ موضوعی که هیجان و انگیزه زیادی برای نوجوانان رقم می‌زند. نکته قابل توجه این‌که علی‌رغم حضور روزنامه‌نگاران و فعالان رسانه‌ای بزرگ‌سال، خبرنگاران نوجوان محور اصلی این نشست‌ها به شمار می‌آیند و به نوعی تشخیص قائل شدن برای آن‌هاست. ناگفته نماند که این جشنواره همواره بسترساز مهمی در تربیت نسل نویی از خبرنگاران و سینماگران کشور بوده است.

چالش‌ها و جذابیت‌های فرایند دآوری نوجوانان در بخش
بین‌الملل جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان

جشنواره کودک از دریچه نگاه داوران نوجوان

دآوری جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان فرصتی فاص و هیجان‌انگیز است که در آن، نوجوانانی از کشورهای مختلف با دقت و مساسیت به تماشای فیلم‌ها می‌نشینند و ابعاد مختلف هر اثر را بررسی می‌کنند. این فرایند نه تنها به انتقاب بهترین فیلم‌ها کمک می‌کند، بلکه زمینه‌ای فراهم می‌کند تا داوران نوجوان با فرهنگ و سینمای کودک ایرانی بیشتر آشنا شوند و با زبان هنر و قصه‌گویی ارتباط برقرار کنند. با داوران نوجوانی که از کشورهای مختلف، فیلم‌های جشنواره امسال را قضاوت کردند، به گفت‌وگو نشستیم.

هانری سینگلتن از انگلستان

هانری، ۱۲ ساله از کشور انگلستان، داور کودک جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان شده، او درباره تجربه داوری‌اش در جشنواره می‌گوید: «تجربه خیلی خوب و باحالی است. فقط این که چند فیلم دو ساعته را می‌بینم، شاید کمی خسته‌ام کند.» هانری درباره ویژگی فیلم‌های کودک ایرانی که در جشنواره دیده و آن‌ها را مورد داوری و قضاوت قرار داده، می‌گوید: «فیلم‌ها خیلی باحال بودند و به نظرم هر کدامشان یک ویژگی یونیک و مخصوص به خودشان داشتند. من فکر می‌کنم این خاص بودن به دلیل قصه هر کدامشان بود.»

این داور نوجوان که ۱۲ فیلم در جشنواره امسال دیده، می‌گوید جشنواره فیلم کودکان اصفهان اولین تجربه داوری‌اش است که برایش خیلی جذاب و هیجان‌انگیز بوده. اما هیچ وقت فکر نمی‌کرده بتواند داوری کند. «وقتی به من زنگ زدند و گفتند به دفترمان بیات برای داوری فیلم‌ها صحبت کنیم، خیلی برایم خوشحال‌کننده بود.» هانری درباره سختی‌های داوری فیلم‌ها نیز توضیح می‌دهد: «این که باید همه جزئیات فیلم‌ها را می‌دیدیم و به خاطر می‌سپردیم، برای من شاید کمی سخت بود.»

ریان شریف از لبنان

ریان شریف از کشور لبنان، برای اولین بار به عنوان داور در جشنواره فیلم کودکان شرکت کرده. او ۱۲ ساله است و از تجربه حضورش در این جشنواره می‌گوید: «تا الان ۱۰ فیلم دیدیم. بعضی از فیلم‌ها را خیلی دوست داشتم و بعضی را کمتر.» این داور نوجوان هم چنین جذابیت فیلم‌های کودک ایرانی توضیح می‌دهد: «بعضی را دوست داشتم، ولی بیشتر موضوعات فیلم را دوست نداشتم، چون به نظرم بعضی‌هایشان موضوعات تلخی داشتند. من خودم بیشتر دوست دارم فیلم‌های اکشن ببینم و فیلم‌هایی که موضوعشان کسل‌کننده نباشد.» ریان با اشاره به تماشای فیلم‌ها برای داوری می‌گوید: «داوری با بچه‌های هم‌سن خودم تجربه جالبی بود و اگر سال آینده هم پیشنهاد بدهند، حتماً می‌آیم. من در فیلم‌ها بیشتر به سوژه فیلم، فیلم‌برداری و بازی‌ها توجه می‌کنم، که به نظرم مهم هستند.»

محمد فهیم سهل از بنگلادش

محمد فهیم ۱۲ ساله است و در ایران به دنیا آمده. او می‌گوید داوری جشنواره برایش تجربه شیرینی است و توضیح می‌دهد: «در مدرسه اعلام کردند که برای جشنواره کودک داور می‌خواهند و من هم داوطلب و انتخاب شدم.» محمد فهیم می‌گوید قبل از این هم که داور جشنواره شود، فیلم‌های ایرانی را تماشا می‌کرده و به همین دلیل، با فضای آن‌ها آشنایی داشته. اما فیلم‌های کودک ایرانی

قصه‌های جالبی دارند که او هم دوستشان دارد.

این داور نوجوان درباره موضوع فیلم‌هایی که در جشنواره تماشا کرده، توضیح می‌دهد: «همه فیلم‌ها خیلی خوب بودند و به نظرم قصه‌هایشان هم خوب است. اما از نظر من بازیگران فیلم‌ها خیلی مهم هستند، خیلی‌هایشان که هم‌سن و سال من هم هستند، خوب بودند. من واقعاً دوست دارم به خیلی‌هایشان جایزه بدهم.»

محمد علی حسینی از پاکستان

محمد علی حسینی ۱۲ ساله است و از پدر و مادر پاکستانی در ایران به دنیا آمده. او درباره نحوه آشنایی‌اش با جشنواره فیلم کودک و حضورش به عنوان داور در این جشنواره، توضیح می‌دهد: «برادر بزرگ‌تر من سال پیش در جشنواره داور بود و من هم به واسطه او با این جشنواره و بخش داوری‌اش آشنا شدم و آمدم.» محمد علی در ادامه می‌گوید: «از بین فیلم‌هایی که ما دیدیم و داوری کردیم، فیلم‌های خیلی خوبی بودند. من خودم چون در ایران زندگی می‌کنم، فیلم و سریال‌های ایرانی را می‌بینم. اما فیلم‌هایی که در جشنواره دیدم، چون موضوعشان برای بچه‌ها بود، به نظرم خیلی خوب بودند.»

وقتی آرزوهای بچه‌ها بر پرده سینما نقش می‌بندد

سهم ما از فیلم‌های شما چیست؟

مضمر کودکان در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان، فرصتی است تا یک موضوع مهم بررسی شود؛ این‌که سهم دنیای کودکان از فیلم‌هایی که بزرگسالان ساخته‌اند، چیست؟ برای یافتن پاسخ این پرسش با کودکان و نوجوانانی همراه شدیم و از آن‌ها فواستیم که بگویند آیا بخشی از دنیا و تفریلات خود را روی پرده سینما دیده‌اند؟

یوز ایرانی و انیمیشنی که پراحساس بود

عارف رزازی که از روز اول جشنواره فیلم‌های کودک، حضور پررنگی در این رویداد داشته، درباره این‌که کدام بخش از زندگی و دنیای ذهنی خود را روی پرده سینما دیده است، گفت: «دو فیلم «دختر برقی ۲» و «افسانه سپهر» برای من خیلی جذاب بود و در انیمیشن «افسانه سپهر» سپهر و یوز ایرانی که نماد ایران است، واقعاً احساسات من را برانگیخت.»

رویهایی که شاید به سختی روی پرده سینما بروند

فرید عشقی بازیگر ۱۱ ساله فیلم «دختر برقی ۲» است. به نظر فرید آرزوهایش شاید به نظر بعضی‌ها کمی عجیب باشد و به همین خاطر کمتر کارگردان یا نویسنده‌ای به ذهنش می‌رسد که درباره آرزوهای او فیلم بسازد. فرید گفت: «مثلاً یکی از آرزوهایم این است که تلویزیون یا دستگاهی مثل PSY داشته باشم که بتوانم با آن بازی کنم. در ذهن من این موضوعات است، ولی شاید کارگردان‌ها به آن فکر نکنند. اما فیلم‌های خودم را دوست داشتم و فکر می‌کنم در «دختر برقی ۲» به یکی از آرزوهایم اشاره شده. من همیشه آرزو داشتم یک ربات داشته باشم، اما هیچ وقت تصور نمی‌کردم که آن ربات نقش خواهرم را هم ایفا کند.»

قاصدک

شماره دوم نشر به قاصدک

جشنواره‌ای که به شهر گنبد های فیروزه‌ای آمده

فاطمه ترابی، مخاطب ۱۱ ساله سی و هفتمین جشنواره فیلم های کودکان و نوجوانان، گفت: «از این که جشنواره فیلم های کودکان در شهر خودمان، شهر گنبد های فیروزه‌ای برگزار می شود، بسیار خوشحالم. چون این فرصت برای کودکان و نوجوانان فراهم شده که هم سن و سالان و دوستان من بتوانند به سینماها بروند و فیلم جذابی تماشا کنند. فیلم هایی که دیده‌ام، داستان های قشنگ و کودکانه‌ای داشتند. داستان هایی که به نظر ما تصور واقعی مان را درباره زندگی نشان می دهد که در آینده با چه مشکلاتی مواجه می شویم و چطور باید با آن ها مقابله کنیم.»

قصه فیلم ها به دنیای ما نزدیک است

آلین امینی به همراه چند دوست هم سن و سالش برای تماشای فیلم های جشنواره به سینما ساحل اصفهان آمده. او گفت: «قصه فیلم ها به دنیای ما نزدیک است.» از نگاه او، فیلم ها هر کدامشان یک دنیایی داشتند و ژانرشان متفاوت بود، اما قصه هایشان کودکانه بود.

او هم چنین توضیح داد: «البته من خودم حتی اگر داستان یک فیلم را هم خیلی دوست داشته باشم، باز هم دوست ندارم جای شخصیت هایش باشم. مثل فیلم «دختر برقی ۲» که خیلی دوستش داشتم، ولی نمی خواستم جای او باشم.»

از قصه فیلم ها لذت می برم

آیان یاریگی ۱۰ ساله است و کلاس چهارم. او که از دو سالگی بازیگر شده، امسال با فیلم «شهر آرزوها» (بامبولک ۲) در جشنواره حضور داشت. او گفت: «از بچگی وقتی فیلمی را می دیدم، خودم را جای شخصیت های آن فیلم تصور می کردم. یاد می آید یک بار که عمو پورنگ را دیدم، گفتم من جای این بازیگر هستم. اما حالا که بزرگ تر شدم، شاید دیگر خیلی این طور تصور نکنم و فقط از قصه لذت می برم.»

فیلم سازان قصه هایشان را از آرزوهای ما می سازند

سوپن، دختر ۱۱ ساله اصفهانی، که برای تماشای فیلم های جشنواره امسال به سینما ساحل آمده، گفت: «عاشق فیلم دیدن هستم و فیلم هایی را می بینم که به فرهنگ و رسوم ایرانی می پردازند.» او که سه فیلم در جشنواره کودک دیده، ادامه داد: «قصه فیلم هایی که تا امروز در جشنواره دیدم، داستان های جذابی داشتند که می تواند در ذهن هر کودک و نوجوانی نقش ببندد. به نظر من با این که آرزوی هر فردی ممکن است با توجه به دنیایش متفاوت باشد، اما خوشحالم که فیلم سازان کودک قصه هایشان را از آرزوهای ما می سازند.»

شماره دوم نشریه قاصدک
نشریه ویژه کودکان سی و هفتمین جشنواره
فیلم کودکان و نوجوانان

قاصدک

«قاصدک» به مفهوم گلی کوچک که گلبرگ هایش با کوچک ترین نسیمی در هوا پراکنده می شود و پیام آور شادی، امید و آرزوست؛ نامی به معنای انتقال دهنده رویاها، آرزوها و پیام های کودکانه که حس بازیگوشی و رویای کودکانه را منتقل می کند...

دبیر: حامد جعفری

زیر نظر مدیر روابط عمومی سید محمد صادق لواسانی

سر دبیر: سمیه علیپور

تحریریه: لیلا علیپور، نژاد پیکانیان، درسا بخشنده گی

دبیر عکس: معین باقری

ویراستار: شنیدا محمد طاهر

صفحه آرا: علی شکوری

با تشکر از: سمیرا افتخاری، عطیه موزن، مریم جودکی

و شراره داودی

مناسب سازی فیلم ها در جشنواره سی و هفتم، اتفاقی بود که باعث شد دوستان نابینا، کم بینا و ناشنوا در سالن های سینما حاضر شوند